MASČÁSEK

Časopis Masarykovy základní školy v Klatovech

1. číslo

12. ročník

ÚVODEM

Milí čtenáři,

**nabízíme Vám nové číslo našeho časopisu.
Doufáme, že při čtení našich příspěvků se pobavíte,
poučíte, zamyslíte,
a tak si trošičku zkrátíte čekání na Vánoce.**

Váš Masčásek

ŠKOLNÍ UDÁLOSTI

Hrdinové nevymřeli!

V pondělí 23. září navštívil žáky devátého ročníku Masarykovy základní školy v Klatovech pan František Wiendl, bývalý politický vězeň, který vyprávěním o svém neobyčejném životě zaujal všechny přítomné.

Pan Wiendl vyprávěl žákům o tom, co během svého života zažil. Jeho otec byl tesařem a stejně jako jeho syn František se nebál prosadit si svůj názor. Oba se ocitli ve vězení. Pan Wiendl se věnoval i sportu. Celý život byl členem Sokola a vynikal v gymnastice. V době socialismu pomáhal lidem ilegálně přecházet přes hranice do sousedního Německa. Za to mu byl udělen trest odnětí svobody, který si odseděl ve věznici v Praze na Pankráci a také odpracoval v uranovém dole v Jáchymově. Po propuštění žil klidný život běžného člověka.

Žákům se beseda s panem Wiendlem velmi líbila a všichni doufají, že to nebylo jejich poslední setkání s tímto vzácným člověkem.

Justýna Pikhartová, 9. A

Cvičení se zvířátky

7. října 2019 se v rámci projektu „Budu školák“ konalo tradiční Cvičení se zvířátky. Předškolákům z MŠ Luby a z MŠ Národních mučedníků s plněním úkolů pomáhali naši deváťáci. Užili si to malí i velcí.

Beseda o Černobylu

Ve čtvrtek 17. října se žáci 8. a 9. tříd zúčastnili besedy s fotografem Zdeňkem Mlnaříkem o historii a současnosti jaderné elektrárny v Černobylu.

Naši žáci na konferenci Učitel IN v Plzni

V sobotu 19. října prezentovali naši žáci své dovednosti učitelům na konferenci Učitel IN.

Exkurze žáků osmých tříd do Plzně k výročí sametové revoluce

Ve čtvrtek 31. října se žáci všech osmých tříd vydali do Plzně se zaměřením na výročí sametové revoluce a pádu komunistického režimu.

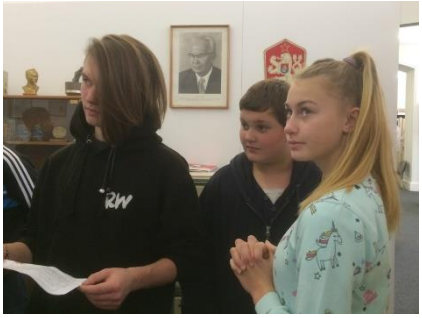

Beseda s pamětníkem studentských protestů a stávek roku 1989

V pátek 1. listopadu navštívil naši školu současný starosta Kolince Pavel Princ, který žákům 8. a 9. tříd vyprávěl o svém angažmá při studentských stávkách v listopadu a prosinci 1989 a zároveň jim velmi pestře popisoval každodenní všední život v období totalitního komunistického režimu. Akce se uskutečnila ve spolupráci s projektem Jeden svět na školách - Příběhy bezpráví.

Den válečných veteránů v Klatovech

V rámci významného dne Den válečných veteránů se žáci 9. B v pondělí 11. 11. zúčastnili pietního aktu u památníků obětem 2. světové války v sadech Pod Valy v Klatovech.

Koncert k 30. výročí sametové revoluce

Ve čtvrtek 14. listopadu připravila naše škola koncert k 30. výročí sametové revoluce. V programu vystoupily školní sbory - Zvoneček a Sněženky a machři, jako host pak pěvecký sbor Šumavan. Písně byly též doplněny hranými scénkami, které přibližovaly život před rokem 1989.

Jak vnímají sedmáci život před 17. listopadem 1989 a po něm

Před

Všechno začalo v roce 1948. Vítězný únor. Pro spoustu lidí nová šance na lepší život. Omyl. Vlastně vzniklo vězení, na 41 let jsme byli uzavřeni ve vlastním státě. Všeho bylo nedostatek, chyběly i základní věci – např. toaletní papír. Lidé si dodnes pamatují, jak stáli fronty téměř na všechno. Na oblečení, auta, ale i na potraviny. Při cestování do jiné země museli lidé na celnici často předkládat tzv. výjezdní doložky. Lidé si mysleli, že něco změní rok 1968 – Pražské jaro. Režim „povoloval řetěz“, „zmírňoval reformy“, ale to se nelíbilo Moskvě. Podle komunistického slovníku nás Rusové přijeli „osvobodit“. Nezměnilo se vůbec nic. Po roce 1968 přišla tvrdá normalizace. Přišly ještě horší časy, lidem byl zabavován majetek (statky, hrady, zámky). Lidé byli opět nesvobodní, nemohli říkat veřejně své názory.

Po

Dnes žijeme úplně jinak. Máme všechno. Svobodu, demokratické volby, možnost cestovat. A fronty? Ty jsou dnes jen při slevách. Můžeme cestovat, kam chceme, nemusíme nikomu nic hlásit. Věcmi přeplněný trh dnes ani nepomyslí na to, že lidé nocovali za totality před obchody, protože každá rodina si chtěla žít dobře. Dnes najdeme v obchodech cokoli, na co jen pomyslíme. Také se nedělají rozdíly mezi lidmi podle toho, s kterou politickou stranou sympatizují. Lidé nemají strach, že se dostanou do vězení za kritizování politiků, každý může projevit svůj názor. Prostě se nám žije dobře a jsme rádi, že máme svobodu!

(Barbora Vitáková, 7. A)

Před

Lidé nemohli soukromě podnikat. V JZD museli všichni povinně pracovat pro stát. Exotické ovoce bylo dostupné jen o Vánocích, pokud lidé vystáli dlouhou frontu a měli štěstí. V době socialismu existovala tzv. STB, která „donášela“ na sousedy, kolegy v práci, kamarády, dokonce i na rodiny. Bez povolení se nemohlo cestovat. Na státních hranicích se muselo projít celní kontrolou, při níž byli lidé často ponižováni. Myslíme si, že v této době by nikdo z nás nechtěl žít.

Po

Dnes mohou lidé libovolně cestovat, aniž by si museli sehnat povolení. Díky svobodným volbám můžeme v televizi sledovat velmi napínavé politické souboje. Když chceme banány, stačí jen zaskočit do supermarketu. Nemůže se stát, aby vás kvůli vašim názorům zavřeli do vězení. Kamarádi vás maximálně pomlouvají, ale neudávají. Myslíme si, že svoboda je velmi důležitá. V dnešní době lidé často zapomínají na to, že bez ní bychom nebyli tím, kým jsme.

(Barbora Krouparová a Tereza Slavíčková, 7. B)

Osmáci přemýšleli o svobodě

Svoboda má pro každého jiný význam. Pro někoho znamená zazvonění školního zvonku, který oznamuje konec hodiny a tím i svobodu. V minulosti lidé toužili po svobodě jako pes po kosti. Dnes máme sice svobodu a volnost, ale i povinnost.

(Zuzana Brabcová a Tereza Hanzelínová, 8. A)

Bez svobody by byl člověk jako bez vzduchu, pro mě je svoboda vším.

(Roman Zach, 8. A)

Svoboda pro mě znamená, že můžu říct svůj vlastní názor.

(Matěj Kafka, 8. A)

Svoboda je pro mě volné cestování do zahraničí, také se můžu účastnit kempů se zahraničními trenéry basketbalu.

(Karolína Půroková, 8. A)

Svoboda? Svoboda je pro mě zajímavá a spravedlivá. Jsem rád, že máme svobodnou zemi.

(Jan Krátký, 8. A)

Svoboda pro mě znamená, že můžu dělat, co chci, kdy chci, můžu jít, kam chci.

(Antonín Šváb, 8. A)

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

Ohlédnutí za podzimem

Plápolající oheň prohřál celý dům.
Ospalá zvířátka hledají úkryt do chladných dnů.
Dlouhé a teplé večery se pomalu krátí.
Zesláblé slunce svou sílu ztrácí.
I chutné lesní houby už zestárly.
Mladé trnky a šípky krásně pestrou barvu nabraly.
Jemný déšť stéká ze střechy dolů.
Eliška hrabe na zahradě suché listy stromů.
Tlukot padajících kaštanů ruší noc.
Upištěného větru bylo už dost.

Justýna Pikhartová, 9. A

Padající listy pestře zbarvily zem.
Obsypané šípky září jako nejkrásnější sen.
Dlouhé dny se pomalu krátí.
Zimní počasí za chvíli se vrátí.
I houby už opouštějí les.
Modré trnky protančily celý podzimní ples.
Ježek se připravuje na zimní spánek.
Ema už vybírá pro maminku vánoční dárek.
Třpytivých kaštanů není nikdy dost.
Úžasný podzime, jsi u mě host!

Lukáš Joachimstahler, 9. A

Podzimní akrostichy

Pozvolna se k zemi suché listí snáší,
odlesky zlaté do tiché krajiny vnáší.
Dosyta červené šípky holé keře ještě zdobí,
závan prvního mrazu každé nové ráno zlobí.
I v pavučinách krůpěje vody se lesknou,
marnivě zvířátka bloudí přírodou tesknou.
Jasná modř v oblacích šedi se ztrácí,
elita lesních ptáčků k obydlím se vrací.
Též den za dnem si hodiny svitu ulupuje,
u paní Noci pak do závoje tmy postupuje.

Barbora Horová, 9. A

Kdybych vyhrála cestu kolem světa

Kdybych vyhrála cestu kolem světa, asi bych ji darovala mamce. Ale kdybych ji nemohla darovat, nejdřív bych zamířila na Antarktidu. Tam bych navštívila kolonii tučňáků královských a kroužkovaných, hnízdiště albatrosa stěhovavého a tučňáka císařského. Určitě bych zavítala alespoň do jedné výzkumné stanice, která se na tomto kontinentu nachází.

Po návštěvě Transantarktického pohoří a Rossova pobřežního ledu bych se přesunula k severovýchodním australským břenum, kde bych obdivovala krásu Velkého bariérového útesu a jeho různorodých obyvatel.

Dále bych se jela podívat do Amazonie, abych na vlastní oči spatřila „plíce Země“ a nejdelší řeku světa.

Před návratem do Evropy bych si ještě prohlédla národní park Yellowestone v Severní Americe a prozkoumala zrádný terén Grónska a Arktidy, kde bych nezapomněla pozorovat polární zář.

Také bych chtěla navštívit chráněnou oblast Sibiře a její nespoutanou přírodu.

Jako zlatý hřeb své cesty bych zvolila „zemi ledu a ohně“ – evropský ostrov Island, na kterém bych navštívila úchvatné gejzíry, sopky i jiné přírodní poklady.

Ale i přes všechny ty úžasné věci, které v „srdci Evropy“ nenajdeme, bych se vždycky vrátila zpět do České republiky.

Adéla Jandová, 9. B

Já v 50 letech

Dobrý den, jsem Mgr. Marek Novotný a snažím se učit dějepis a zeměpis na Masarykově základní škole v Klatovech. Přes veškeré vzdělání píši velmi nečitelným písmem a žáci se vymlouvají, že to nejde vůbec přečíst. A ještě k tomu dělají nepořádek při hodině, takže jsem se naštval hned při svých padesátinách. Žáci mě znají jakožto mladého staříka s šedohnědými vlasy, hnědýma očima a velkou smějící se pusou, kterou lemují šedivé krátké vousy. Jsem vysoký 189 cm a s útlou postavou i štíhlýma nohama se na mě žáci zvláštně dívají s úšklebem. Často doma nosím tmavé oblečení, v práci zase šedivé džíny, šedočervenou mikinu a černé tričko s bílým nápisem „Učitel“. Za život jsem dokázal spoustu věcí, jako třeba vystudovat gymnázium a vysokou školu. Postavil jsem krásný velký dům v okolí Klatov, kde jsem žil jako malý kluk. Dům ovšem není tak veliký, záleží na prostředcích. Také mám čtyři krásné a chytré děti, také nádhernou manželku. Rád bych, aby to takhle bylo, ale život není nikdy růžový a naše plány ne vždy vyjdou. Ale budoucnost bude taková, jakou si ji uděláme. Nikdo nám nic zadarmo nedá!

Marek Novotný, 8. B

1919 vs. 2019

Kdybych žila před sto lety

Za 28 hal. RANNÍ Za 28 hal.

LIDOVÉ NOVINY

Ročník XXVII. V Brně v pátek 5. prosince 1919. Číslo 336.

Finanční labyrint světa.

Americká důstka Německu.

Státní rozpočet na rok 1919.

Clemenceau podá Německu ultimatum?

Kdybych žila před sto lety, neměla bych takové možnosti, jako mám dnes. Život by byl mnohem složitější. Neexistovala by skoro žádná elektronická zařízení. Žila bych s rodiči na vesnici v malém domku, nejspíš bych se musela starat o dobytek a zahradu. Do školy bych musela chodit několik kilometrů, protože automobily si mohly v té době dovolit pouze bohaté rodiny. V této době začaly také více pracovat ženy, protože bylo poválečné období a muži nezvládali uživit celou rodinu. Ale tato doba měla i své výhody. Neexistovaly žádné fastfoody a nezdravá jídla. Lidé se stravovali mnohem zdravěji. Nebyli k sobě tak lhostejní a více si pomáhali. Ale přesto bych před sto lety žít nechtěla.

Aneta Voltrová, 9. B

Kdybych žila před sto lety

Kdybych žila před sto lety, nacházela bych se v roce 1919. Bylo by to krátce po vzniku samostatného Československa a naším prezidentem by byl T. G. Masaryk. V té době bych byla ráda, že mohu studovat na českých školách. Lidé by chodili po ulicích slušně oblečeni a byli by k sobě hodní a milí. Mohla bych navštívit zoologickou zahradu v Liberci, která byla v Československu jako první otevřena. Už bych směla platit československou korunou. Navštěvovala bych Osvobozené divadlo, kde hráli převážně Jiří Voskovec a Jan Werich. Kdybych chtěla, šla bych se podívat na výstavu obrazů např. Josefa Čapka. Nebyla bych zkažená dnešní dobou a místo hraní na počítačích a mobilních telefonech, bych byla venku s kamarády a užívala si svého dětství.

Bára Šafránková, 9. B

Okno

Čauky. Já jsem Okno. Moje rámy jsou nádherně čistě bílé, velice velké a prostě super. Jsem vyrobeno z toho nejhezčího, nejdrobnějšího a nejčistšího písku na světě. Tento písek se nachází na té nejhezčí pláži uprostřed oceánu na ostrově, který patří Dubaji. Patřím pánovi, který je na mě hodný a každý den mě čistí. Po celých rámech mám nalepeny nálepky týkající se motocrossu, protože můj pán je tímto sportem doslova posedlý. Jsem starý už 3 roky a moje rozměry jsou 250 x 250 centimetrů, tudíž jsem veliký jako nějaký obrovský kámen. Mám jednu „supr čupr“ vlastnost. Tato vlastnost se nazývá průhlednost. To znamená, že nejsem jako jakékoliv okno. Já jsem speciální okno, přes které je vidět ještě lépe než přes normální okno. Mám taky jednu vtipnou scénku. Jednou můj pán viděl svého nejlepšího kamaráda procházet se na protějším chodníku. Tak na něj zavolal: „Hej! Stůj! Něco ti ukážu!“ Jeho kamarád se zastavil a čekal. Najednou z ničeho nic přiběhl do pokoje můj pán s vajíčkem v ruce a hodil ho po kamarádovi. Jenže je v tom háček. Můj pán si nevšiml, že jsem zavřené, protože jsem nádherně čisté. Jakmile hodil to vajíčko, trefilo mě přímo do čela… Docela to bolelo, ale za tu legraci to stálo! No a to je vše o mém životě! Doufám, že se zase uvidíme! Nebo aspoň skrze mě…

Pavel Kovařík, 8. C

Jelení lůj

Ahoj! Jmenuji se Jelení lůj a chci vám říct, jak vypadám. Postava se vyjímá dlouhým krátkým tvarem. Otvírám se protáhlou plastovou hlavou. Vidím svět plastovýma očima, které jsou ukryté na přední části hlavy. Dýchám placatým nosem. Usmívám se na vás malými protáhlými ústy. Můj krk spojuje dlouhou hlavu s úzkým tělem. Malá úzká ramena se tyčí z obou stran a rostou z nich dlouhé paže s krátkými prsty. Chodím po dvou krátkých nohách, které se spojily v jednu širokou silnou nohu. Své tělo mám velmi rád, protože se jeví velmi štíhle. Image se tvoří z plastových zavírátek různé barvy, nejčastěji barvy zelené, modré, fialové, černé a bílé. Chodím v bílých nebo černých botách. Většinou si účesy nedělám žádné, vlasy si nechávám jen tak bez úpravy, ale na hlavě nosím čepice, klobouky a kšiltovky. Vlastnosti: jsem milý, hezký, dobrosrdečný, občas tvrdohlavý a častokrát se naštvu. Mezi mé kamarády patří Kosmetická taška, Paletka, Rtěnka, Voňavka, Police a Štětec, ale mám i víc kamarádů, jsem prostě přátelský. Lidé mě používají, aby si natřeli rty proti mrazu, protože nechtějí, aby jim zmrzly. Častokrát se také dostanu na zajímavá místa, ale nedělají mi dobře horké teploty, protože se většinou rozteču. Svůj život mám rád a své kamarády také!

Michaela Geigerová, 8. C

Citron

Dnes budu popisovat sebe sama jako citron. Mám docela smutný život, protože se prý na všechny tvářím kysele, jenže já si myslím, že je to spíš naopak, protože jen když do mě někdo kousne, hned se mu na tváři vykouzlí nesympatický, zkřivený obličej. Občas z toho mám trochu

deprese, ale pak si řeknu, že to nevadí a že za to vlastně ani nemůžu. Na první pohled vás na mně zaujme žlutá, někdy až zelená kůra, jenže když mě rozkrojíte, uvidíte světle žlutou až bílou dužinu s pecičkami. Někdy mám pocit, že jsou to moji jediní kamarádi, ale protože neumí mluvit, většinou jen poslouchají mé vyprávění, ale to mi ani moc nevadí. Mojí prací je většinou něco dochutit. Například včera si mě hodili do horké koupele, které říkají čaj. Někdy si mě také vymáčknou na salát, ale téměř vždy, když mě na něco chtějí použít, seberou ode mne mé přátele-pecičky, a tak se v práci musím obejít bez nich. Vlastně jsem i rád za to, že jsem citron a ne třeba meloun, který dodnes neví, jestli je ovoce nebo zelenina.

Nataša Jiránková, 8. B

Pastelka

Jsem pastelka a právě teď ležím v penálu jedné dívky, která je právě ve škole a já jen čekám, až mě vyndá a začne se mnou malovat. Jsem růžové barvy a mé tělo je vyrobené ze dřeva. Uvnitř těla mám růžovou tuhu, která je vždy řádně ořezaná do špičky, aby co nejlépe kreslila. Mé hrany jsou pravidelné a je jich šest. Měřím asi patnáct centimetrů a silná jsem půl centimetru. Jsem kreativní, šikovná a oblíbená mezi všemi děvčaty, protože růžovou barvu mají všichni nejradši. Mám skvělý tvar vhodný k držení v ruce. Můj nejlepší zážitek se mi stal, když si mě od mé majitelky půjčilo za jednu hodinu více než deset lidí. Byla jsem velmi šťastná. Miluji, když se mnou někdo kreslí a doufám, že vydržím co nejdéle.

Ester Hošková 8. B

Dobrodružství jedné tabulky čokolády

Pocházím z velké rodiny a se svými jedenácti sourozenci jsme se již ve třech letech museli vystavovat v obchodním domě. Modeling je u nás čokolád zcela normální, ale něco mi říkalo, že se na to úplně nehodím. „Se svými 90% hořkosti mě přece nikdo nemůže chtít," pomyslela jsem si. Každý si přece vybere raději oříškovou, mléčnou nebo bílou čokoládu. Jedno ráno nás vybalili z velké krabice a posadili do regálu. Já jsem ležela samozřejmě až úplně vzadu, kde bylo alespoň teplo a v klidu jsem si mohla dočíst etiketu. Když vtom mě něco vyrušilo. Sestry a bratři začali být neklidní. Nevěděla jsem, co se děje, a tak jsem se snažila zjistit, proč všichni dělají takový povyk. „Nějaká paní si vzala dvě mléčný, " řekla oříšková a oříšky jí zářily štěstím. Neznámá paní nepřestávala vybírat čokolády z regálu. „To je moje šance! " pomyslela jsem si. „Ukážu, co je ve mně, " špitla jsem a už jsem se tlačila dopředu. Po chvilce jsem si ale uvědomila, že tu něco nesedí. Neznámá paní totiž mé bratry a sestry neukládala do nákupního košíku, ale schovávala je pod starý a ošoupaný kabát jako by... „Kradla! " vykřikla jsem. Nikdo mě však neslyšel. Lupička sáhla ještě jednou do regálu a vzala si i mě. Měla jsem smíšené pocity. Tohle jsem si přece vždycky přála, ovšem ne za takových podmínek. Byla jsem šťastná, ale i trochu zmatená z toho, co se právě stalo. Věděla jsem, že zlodějku chytí a že mě pak nejspíš vrátí zpátky do obchodního domu, ale v tu chvíli jsem si to užívala a byla jsem na sebe hrdá, že jsem to dotáhla až tak daleko!

Kryštof Matějíček, 9. A

Ahoj, jsem strom, na našem území mě znáte jako babyka, klen nebo mléč. Mým plody jsou křídlaté dvounažky. Hlavně v Severní Americe se ze mě vyrábí sirup. Jedna země si mě zvolila za národní symbol a moje část je zobrazena na jejich vlajce.

Adámek Tuček 4. B

Naty H.

FANTASTICKÉ PRÁZDNINY

Jednoho dne, když byl tatínek v práci, jsme se s maminkou, sestrou a bratrem rozhodli, jet na výlet na Šumi. Náš cíl byl Vlčí výběh v krásném okolí šumavských lesů. Sice už jsme tam jednou byli, ale moc se nám tam líbilo a chtěli jsme vidět vlky znovu. Stezka není dlouhá a cestou se plní různé úkoly. Měli jsme mladého sympatického průvodce, který nám vyprávěl zajímavé věci o lese a o životě vlků. Na konci stezky jsme sledovali vlky, kteří zde žijí. O vlcích jsme se toho hodně dozvěděli. Když jsme došli zpět k autu, dali jsme si svačinu a horkou čokoládu. Cestou zpět domů jsme se stavili v Prášilském LANOVÉM CENTRUM! A tam jsem si vyzkoušela svoji odvahu a strach z výšek, který jsem překonala. Strávili jsme tam celý zbytek odpoledne a nebýt zavírací doby, zůstali bychom tam až do tmy. Byl to opravdu krásný den, na který máme mnoho zážitků a vzpomínek!

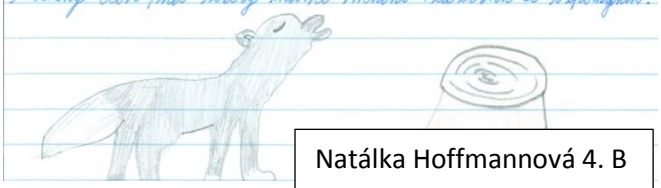

Natálka Hoffmannová 4. B

Jsem Olivovník evropský a jsem symbolem Středozemí. Mám třpytivé modrozelené listy a malé krémově bílé květy. Před lety jsem byl vzácný. V Čechách vzácně nasazuji plody. Moje plody - olivy jsou kyselé.

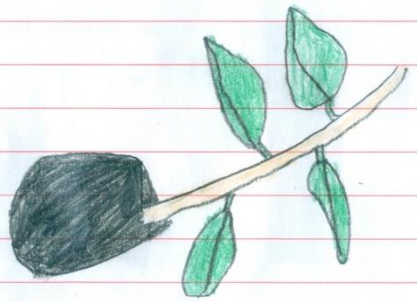

Daník Vlček 4. B

Smrk

Jsem jehličnan, mám měkké dřevo, vonící pryskyřici. Semínka ukrývám v šiškách. Mohou se ze mě vyrábět i hudební nástroje. Mám v přírodě velkého nepřítele, a to je brouk kůrovec (lýkožrout smrkový). Jsem velmi rozšířený v českých lesích a o Vánocích i v českých domácnostech. Jako strom se odborně jmenuji Picea a mám až 40 druhů.

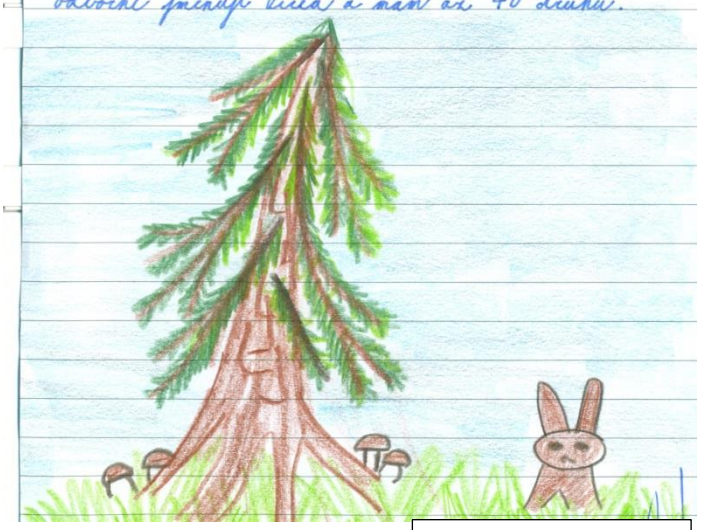

Stelli Havlíková 4. B

Jsem krásný strom.
Rostu u babičky na zahradě.
Každé jaro jsem obalená květy.
Mám pevné větve.
Na podzim mám hodně jablek.
A babička z nich dělá štrudl.

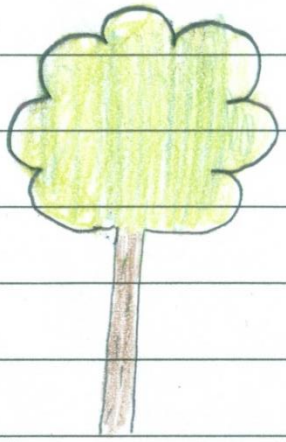

Terezka Wirthová 4. B

Palma

Jsem strom a rostu v botanické zahradě, protože potřebuji k životu velké teplo. Dorůstám do výšky až 60 metrů. Můj kmen je složen z mnoha částí. Mám dlouhé svěšené listy. Mim plodem jsou kokosové ořechy. Z mich plodů se vyrábí palmový olej a palmové mléko. Z mé mizy se vyrábí palmové víno a palmový cukr. V mém rodním kraji používají mé listy na přístřešky

Ellenka Krausová 4. B

Já ovocný strom třešeň se pěstuji odedávna. Moje plody patří mezi první čerstvé ovoce a jsou skvělé i pro přípravu kompotů, marmelád, džemu, šťáv, a na mražení.
Moje květy jsou jasně bílé až růžové. Během mého zrání jsou plody často napadány ptáky.
Dalším mým škůdcem je hmyz který do mých plodů klade vajíčka a způsobuje červivost plodů.
Moje plody chutnají skoro všem.

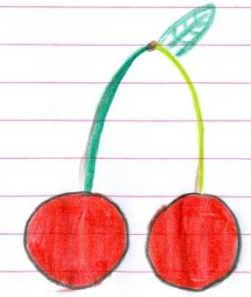

Viki Burtyn 4. B

Fantastické prázdniny

Tohle je Lea a bydlí s rodiči na farmě. Lea je hodná a obětavá vůči zvířatům-a že jich na farmě mají hodně: 2 kozy, 1 kozla, 3 krávy, 1 býka, 1 vola, 2 kočky, 3 koně, 5 slepic, 1 psa, 6 ovcí, 10 rybiček a 5 králíků.

Lea měla strávit prázdniny u babičky v Plzni.

Docela se ve městě už nudila, když najednou jí zavolala maminka s tatínkem, že jejich koza bude míť co nevidět kůzlata, že pro ni přijedou, aby u toho mohla být.

A zrovna druhý den se to stalo. Když Lea šla nakrmit kozy, všimla si, že u kozy Lísky něco malého, úplně kučerového poskakuje. Lea nadšeně běžela povědět rodičům, že mají nový přírůstek do kozí rodiny.

Lea chodila za kůzlátkem každý den. Hrála si s ním, chovala ho, balila ho do deky a kůzle se jí za její laskavost odvděčilo tím, že za ní běhalo jako pejsek, olizovalo jí ruce a veselé mečelo.

Tohle byly pro Leu ty nejfantastičtější prázdniny!

Sofie

Sofi Weberová 4. B

Šťastné a veselé

Na Vánoce křičí malý Filípek přes celý byt
na maminku u sporáku: „Mami, mami, stromeček hoří!"
„Říká se, svítí, a ne hoří," poučí ho matka.
Chlapeček za chvíli zase začne křičet:
„Mami, mami, záclony už také svítí!"

Jdou dvě blondýnky do lesa pro vánoční stromeček.
Po dvou hodinách hledání se zeptá jedna druhé:
„Tak co?"
„Ále, nikde nic."
„Víš co, vezmeme nějaký bez ozdob…"

„Pane šéf, můžete mi dát zítra volno?"
ptá se v práci pan Urbánek.
„Manželka chce, abych jí pomohl s vánočním úklidem."
„Z takového důvodu vám přece nebudu dávat volno!"
rezolutně to odmítne ředitel.
„Děkuji," oddechne si zaměstnanec.
„Věděl jsem, že je na vás spolehnutí."

Policajt se rozhodne, že si na Vánoce uloví kapříka.
Vezme si nářadí a začne sekat do ledu díru.
Najednou se objeví pán a povídá:
„Okamžitě přestaňte sekat do toho ledu!"
„A jakým právem mi to zakazujete?"
„Právem správce tohoto zimního stadionu!"

ZÁVĚREM

Protože jsme na poslední straně,
přinášíme už jen přání krásných a spokojených vánočních dní
a také šťastný nový rok 2019.

Váš Masčásek

Na vydání tohoto časopisu se podíleli:
Lukáš Joachimstahler, Justýna Pikhartová, Barbora Horová, Kryštof Matějíček, Bára Šafránková, Aneta Voltrová, Nataša Jiránková, Marek Novotný, Pavel Kovařík, Michaela Geigerová, Bára Vitáková, Barbora Kroupová, Ellenka Krausová, Viki Burtyn, Natálka Hoffmannová, Sofi Weberová, Stelli Havlíková, Daník Vlček, Adámek Tuček

Na vydání tohoto čísla se podíleli:

Mgr. Jana Karhanová
Mgr. Jana Králová